

Metoderne nævnt under litra a) - c) er nye og følger af det omarbejdede direktiv 2000/12/EF, mens metoder under litra d) er omfattet af de gældende regler. De omarbejdede direktiver 2000/12/EF og 93/6/EØF indebærer dog en udvidelse af anvendelsesområdet for metoder under litra d) til også at omfatte bl.a. aktiepositioner uden for handelsbeholdningen samt en udbygning af metoderne til beregning af den udsteder-specifikke positionsrisiko på værdipapirer.

De interne ratingbaserede metoder under litra a) omfatter to metoder. En grundlæggende metode og en mere avanceret ratingbaseret metode. Anvendelse af den mere avancerede ratingbaserede metode kræver ligesom den grundlæggende metode en særskilt tilladelse, og kan først anvendes fra 1. januar 2008.

Tilsvarende kan den avancerede målemetode til opgørelse af operationelle risici under litra b) først anvendes fra 1. januar 2008.

Der knytter sig en vis usikkerhed til effekten af de interne metoder under litra a) og b). For virksomheder, der anvender de under litra a) og b) nævnte interne metoder, er der derfor i det forventet vedtagne omarbejdede direktiv 2000/12/EF for hvert af årene 2007, 2008 og 2009 fastsat grænser for, hvor meget solvenskravet kan reduceres, opgjort som nedgangen i forhold til den basiskapital, der ville være nødvendig for at opfylde solvenskravet efter de gældende regler. I 2007 kan solvenskravet således maksimalt reduceres til 95 pct. af basiskapitalen opgjort efter de gældende regler. I 2008 er det 90 pct., og i 2009 er det 80 pct., jf. forslaget § 5, stk. 3.

Forslaget til *stk. 2, 3. pkt.* gennemfører artikel 129, stk. 2, hvorefter den myndighed, der har tilsynet med instituttet, skal give tilladelse til at anvende interne metoder. Efter forslaget kræver anvendelse af interne metoder til opgørelse af risikovægtede poster således tilladelse af Finanstilsynet. Derudover foreslås det, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for tilladelse til at anvende interne metoder, herunder hvilke metoder til opgørelse af de risikovægtede poster, og regler for de krav, der knytter sig til anvendelse af interne metoder.

Baggrunden for forslaget er, at artikel 129, stk. 2, omfatter ændringer i forhold til de gældende bestemmelser for så vidt angår tilladelsesproceduren vedrørende interne metoder. Disse ændringer indebærer, at en ansøgning om tilladelse til at anvende interne metoder skal indsendes af moderselskabet i en koncern (eller af datterselskaberne i fællesskab, hvis moderselskabet er en holdingvirksomhed) til den tilsynsmyndighed, der har tilsynet med moderselskabet i koncer-

nen. Tilladelsen til at anvende den interne metode skal baseres på et samarbejde mellem tilsynsmyndigheden med ansvaret for koncernen og tilsynsmyndighederne i de lande, hvor koncernen har datterselskaber. Såfremt det ikke er muligt at opnå enighed mellem de relevante tilsynsmyndigheder inden for en seks måneders frist, træffes afgørelsen af tilsynsmyndigheden med ansvaret for koncernen. Denne afgørelse skal indeholde de synspunkter og eventuelle forbehold, som de øvrige tilsynsmyndigheder har fremsat. Afgørelsen om anvendelse af den interne metode skal meddeles hvert enkelt institut, der får tilladelse til at anvende metoden, af den myndighed, der har tilsynet med instituttet.

Til nr. 25

Med gennemførelsen af artikel 66, stk. 2 a, i det forventet vedtagne omarbejdede direktiv 2000/12/EF foreslås der en ændring i opgørelsen af basiskapitalen ved beregning af 25 pct.-grænsen for store engagementer. Basiskapitalen skal opgøres uden tillæg i medfør af § 135, stk. 1, nr. 4, og uden fradrag i medfør af § 139, stk. 1, nr. 4-5. Reglen vil derfor kun få betydning for pengeinstitutter og realkreditinstitutter, der har fået tilladelse til at anvende en intern metode til opgørelse af kreditrisici.

Til nr. 26 og 28

Den gældende bestemmelse i § 145, stk. 6, foreslås ophævet og erstattet af den foreslåede nye bestemmelse i § 148, nr. 2. Efter denne bestemmelse foreslås Finanstilsynet bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om behandlingen af garantier, herunder kreditderivater, ved institutternes opgørelse af engagementer. Baggrunden for ændringen er, at det forventet vedtagne omarbejdede direktiv 2000/12/EF indeholder en række nye, mere detaljerede bestemmelser, der regulerer de sikkerheder og garantier, som kan anerkendes i forbindelse med opgørelsen af engagementer, og de minimumskrav, der knytter sig til sikkerheder og garantier, samt opgørelsen af effekten af sikkerheder og garantier. Den foreslåede ændring vil bl.a. indebære, at andre garantistillere end kreditinstitutter i zone A-lande vil kunne anerkendes, således at den garanterede del af et engagement anses som et engagement med garantistilleren. Denne regel vil således også omfatte bl.a. lande og erhvervsvirksomheder med en tilstrækkelig høj kreditvurdering hos eksterne kreditvurderingsbureauer eller efter instituttets interne ratingbaserede metoder. Finanstilsynet vil efter bestemmelsen fastsætte nærmere regler for, hvordan bl.a. valuta- og løbetidsforskelle skal behandles. Ændringen er en